U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **ing. V. R.,** proti odpůrci: **Státní volební komise** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o „stížnosti na postup voleb“,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1.] Návrhem, došlým Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 6. 2010 a označeným jako „*stížnosti na postup voleb*“, navrhovatel poukazuje na skutečnost, že na kandidátní listině ČSSD v Olomouckém kraji byl uveden ing. M. V., ačkoliv z kandidatury odstoupil. Z toho navrhovatel usuzuje, že volič mohl být „*záměrně zmaten*“. Proto žádá o „*posouzení tohoto postupu*“.

[2.] Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), navrhovatele usnesením ze dne 8. 6. 2010, č. j. Vol 15/2010-5, k odstranění vad podání. V usnesení navrhovateli uložil, aby přesně označil výrok, jehož vydání se domáhá, dále aby označil kandidáta, proti němuž případně návrh směřuje, a konečně aby uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá, že navrhovatelem tvrzené porušení volebního zákona mohlo ovlivnit volbu konkrétního kandidáta. Za účelem odstranění uvedených vad stanovil soud navrhovateli lhůtu tří dnů od doručení tohoto usnesení.

[3.] Soud jej současně poučil o tom, že podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), mj. platí, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, a každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována. Návrh na neplatnost volby kandidáta může dle odst. 5 cit. ustanovení podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. Jinak řečeno, kompetence Nejvyššího správního soudu je v případě voleb do Poslanecké

sněmovny omezena toliko na posouzení neplatnosti volby kandidáta, resp. kandidátů, a nepřísluší mu „*přešetřit*“ postup při volbách, jak požaduje navrhovatel.

[4.] Na tuto výzvu soudu, kterou navrhovatel obdržel dne 10. 6. 2010, navrhovatel nijak nezareagoval.

[5.] Je tak zřejmé, že navrhovatel nevyhověl výzvě soudu a neodstranil vady svého návrhu; tyto vady jsou zároveň takového charakteru, že brání tomu, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.). Jak totiž plyne již z uvedeného výše, navrhovatel k výzvě soudu neuvedl žádného zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a nezformuloval tak petit, kterým by se soud mohl věcně zabývat.

[6.] Proto Nejvyšší správní soud návrh odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s.

[7.] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. června 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu